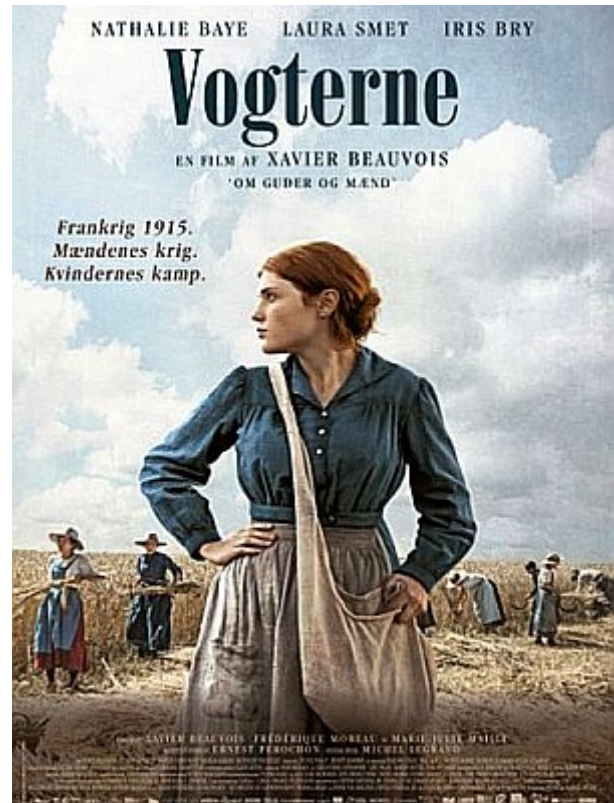

Månedens film November 2018

Vogterne

Dem, der blev derhjemme
Af Johs. H. Christensen

Vogterne, det er dem, som blev der hjemme og tog vare på hverdagen – i dette tilfælde kvinderne ude på landet i Frankrig, hvor de måtte stå for gårdenes drift. Det er en meget langsom film, der giver sig tid og fordyber sig i det daglige arbejde, der som oftest var et slid: Pløjning, såning, høst, kvæget, der skulle rygtes, det daglige brød, som skulle skaffes på bordet.

Filmen fordyber sig sagligt og opmærksomt i dette liv, som i hovedsagen var et kvindeliv, og formidler det i billeder af ofte betagende, dvælende skønhed og situationer med dramatisk indhold, men dæmpet; lidenskaberne er stærke, men holdt i ave. Hverdagens rutiner afvikles med den myndige Hortense (den uopslidelige Nathalie Baye) som leder.

Der kommer besked om, at én i familien er faldet ved fronten – værdig, rolig, dyb sorg; en anden, George kommer hjem på orlov og forelsker sig i tjenestepigen, eller gør han? Hun elsker ham med inderlig, ubetvivlelig kærlighed. Han tager hende i hvert fald og gør hende med barn, der ikke er andre til rådighed for den betrængte og ulykkelige yngling. Derfor kasserer han hende også, da en sladderhistorie hænger hende ud. Hun spilles med stor behersket varme og af Iris Bry, der ikke er konventionelt smuk, men betagende. Francine, som hun hedder, er vokset op på et børnehjem og er stærk – også fysisk, så hun bliver uundværlig i det daglige arbejde på gården, og historiens egentlige drama kommer til at stå mellem hende og Hortense, som kolporterer sladder, og mellem hende og George. Hun vælger stædigt og stolt at beholde sit barn og får hjælp af forstående mennesker.

George overlever krigen, men forstener som en saltstøtte for resten af livet, fordi han ser sig tilbage, men uden at se virkeligheden. Francine derimod har trods sit nederlag og sin ydmygelse livet for sig sammen med sit barn og i kraft af sin frimodighed og robuste styrke. Til slut, da krigen er ovre, er hun syngepige på et forlystelses etablissement. Den hjemvendte George ser hende, og hans tabs fortvivlelse afmales i hans ansigt.

Scenen kan minde om slutningen af Stanley Kubricks "Æren Vej" (1957), hvor en ung pige synger for soldaterne, som skal til den visse død i skyttegravene, men til slut i "Vogterne"

konfronteres livsmod og frihed (Francine) med tab og nagende smerte (George). Det foregår alt sammen så lavmælt, at man knapt opdager det på én gang forløsende og smertefulde drama, som udfolder sig mellem de to – og med hans mor Hortense som baggrundsfigur.

”Vogterne” er en smuk, meditativ oplevelse. Den står ikke mål med Beauvois’ mesterværk ”Om guder og mænd” (2010), men hævder sig fornemt over for hans seneste, slyngelkomedien ”Jagten på Chaplin” (2014), der faktisk var ret underfundig.

Filmfakta

Les gardiennes – Frankrig 2017 – Instr.: Xavier Beauvois – Manus: Xavier Beauvois, Marie-Julie Maille, Frédérique Moreau efter roman af Ernest Pérochon – Medv.: Nathalie Baye, Iris Bry, Laura Smet, Cyril Descours, Gilbert Bonneau, Olivier Rabourdin – 138 min. – Dansk premiere d. 1/11 2018 – Udlejning/pressefotos: Camera

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=11657&area=2>

<https://cinemaonline.dk/Anmeldelse/vogterne.10182.html>

<https://www.bfi.org.uk/news-opinion/sight-sound-magazine/reviews-recommendations/the-guardians-xavier-beauvois-nathalie-baye-world-war-one-home-front>